

råstofplaner, der efter de hidtidige regler er udarbejdet af amtsrådene men endnu ikke godkendt (»førstegenerationsplanerne«), skal færdiggøres og godkendes efter de hidtige regler.

Regionplanlægningen skal fortsat fungere som den overordnede sammenfattende planlægning, hvor råstofinteresserne afvejes over for andre arealinteresser i det åbne land.

Regionplanerne skal således som hidtil udlægge graveområder, hvor ressourcerne er til stede, samtidigt med at der tages mest muligt hensyn til landskabelige forhold, naturen, jordbrugsmæssige forhold m.v., således at indvindingen kan foregå i størst mulig harmoni hermed.

Bestemmelserne om kortlægning af råstofforekomsterne med henblik på at fastlægge beliggenhed, art, kvalitet og udstrækning heraf er dog opretholdt. Resultaterne af kortlægningen skal først og fremmest danne baggrund for amtsrådenes udpegnings af graveområder i regionplanerne. Herudover skal kortlægningen medvirke til at skabe grundlag for en afvejning af, at værdifulde råstoffer ikke beslaglægges ved arealernes anvendelse til andre formål, der vil umuliggøre en senere indvinding. Endvidere er den viden om den aktuelle ressourcesituation, som det løbende kortlægningsarbejde giver, en nødvendig forudsætning for, at miljøministeren kan varetage det overordnede hensyn om at sikre forsyningsikkerheden på længere sigt.

Kortlægning af forekomsterne på havbunden skal som hidtil forestås af miljøministeren, der tillige som nu skal indsamle viden om andre interesser i de råstofholdige områder med henblik på at udarbejde planer for råstofindvindingen på havbunden.

I den gældende lov er det forudsat, at den statslige styring af råstofudnyttelsen skal ske ved, at miljøministeren, blandt andet på baggrund af den amtskommunale råstofplanlægning, udarbejder en forsyningsplanlægning. Forsyningsplanlægningen skal sikre landets og erhvervets forsyning med råstoffer, herunder eksempelvis fordelingen af sø- og landmaterialer.

Den eksisterende lov indeholder samtidig en hjemmel for ministeren til at bestemme, at forsyningsplanlægningen skal lægges til grund ved behandlingen af enkeltstager efter loven.

Lovforslaget indeholder ikke længere bestemmelser om en statslig forsyningsplanlægning. Udmøntning af de nationale synspunkter om indvindingsforhold og forsyningsikkerhed forudsættes for fremtiden at skulle ske gennem udstedelse af landsplandirektiver med henblik på opfølgning i regionplanlægningen.

Det er derfor nødvendigt, at ministeren til stadighed har et samlet overblik over den aktuelle ressour-

cesituation, som skal danne baggrund for udviklingen af råstofhusholdningssynspunkter og iværksættelse af kortlægningsinitiativer, hvor de overordnede forsyningsforhold tilsiger det. Grundlaget herfor er som nævnt dels det løbende kortlægningsarbejde vedrørende landmaterialer, dels det amtskommunale planlægningsarbejde, som allerede er foretaget, og som formodes i et vist omfang at blive vedligeholdt af amtsrådene uanset afformaliseringen af råstofplanerne. Hertil kommer kortlægnings- og planlægningsarbejdet for sømaterialer.

2.2. Enkeltstagsbehandling

I overensstemmelse med de overordnede principper for lovarbejdet er det hovedreglen i lovforslaget, at amtsrådenes afgørelser for så vidt angår forekomster på landjorden skal kunne påklages. Visse nærmere definerede afgørelser er dog endelige.

Klagemyndigheden fordeles mellem det naturklagenævn, der foreslås oprettet ved særlig lov, og miljøministeren, idet klager vedrørende spørgsmål af meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål behandles af naturklagenævnet, mens andre klager behandles af ministeren (Skov- og Naturstyrelsen efter bemyndigelse, jf. § 38).

2.3. Havområdet

Miljøministeren har den 19. maj 1989 tiltrådt, at der sker en ændring i praksis for administrationen af råstofindvindingen på havbunden i overensstemmelse med redegørelsen »Råstofindvinding på havet – forslag til ny administrations- og tilladelsespraksis«, Skov- og Naturstyrelsen, februar 1989. Lovforslaget indeholder en række forslag til ændringer, som er foreslået i redegørelsen.

De hidtil gældende regler om indvinding af råstoffer på kontinentalsoklen er udtaget af kontinentalsokkeloven og er foreslået integreret i forslagets kapitel 4 om indvinding på søterritoriet og kontinentalsoklen. Dette indebærer, at administrationen af råstofindvinding på havområdet fremover alene skal ske i henhold til råstofloven. Efterforskning af råstoffer på kontinentalsoklen er som hidtil omfattet af kontinentalsokkeloven.

Lovforslaget udbygger miljøministerens mulighed for at foretage nærmere regulering af indvindingen i overensstemmelse med den ovennævnte redegørelse. Det indebærer, at en stor del af indvindingen over en kortere årrække vil blive omfattet af konkrete tilladelser. Forslaget indeholder nu yderligere hjemmel for ministeren til at forbyde indvinding i særlige naturtyper, for eksempel stenrev. Endvidere vil specielt EF-fuglebeskyttelsesområder og Ramsar-områder blive underkastet en vurdering.